

מ"ת 55672/06/14 - מדינת ישראל נגד עמרן עפיפי, ואיל בשרה, ספואת לואבנה, עאמר חלאק, סאיב לואבנה

בית המשפט המחוזי בנצרת
מ"ת 55672-06-14 מדינת ישראל נ' עפיפי(עציר) ואח'
55603-06-14
16 יולי 2014

בפני: כב' השופט יוסף בן-חמו
המבקשת
נגד
המשיבים
מדינת ישראל
1. עמרן עפיפי (עציר)
2. ואיל בשרה (עציר)
3. ספואת לואבנה (עציר)
4. עאמר חלאק (עציר)
5. סאיב לואבנה (עציר)

נוכחים:

בשם המבקשת עו"ד אור לרנר

בשם המשיבים עו"ד 1-3 ו - 5 עו"ד חאלד אבו אחמד

בשם משיב מס' 4 עו"ד סעיד חדאד מהסניגוריה הציבורית

[פרוטוקול הושמט]

החלטה בענין משיבים 1 ו - 2

המאשימה הגישה כתב אישום ובקשה למעצר עד לתום ההליכים נגד 5 משיבים. בעניינו של משיב 3, ניתנה החלטה המורה על מעצרו עד תום ההליכים.

הדיון בעניינם של משיבים 4 ו-5, טרם הסתיים. החלטה זו מתייחסת למשיבים 1 ו-2.

כתב האישום כולל מס' רב של אישומים, חלקם מתייחסים לנאשמים 1 ו-2.

כתבי האישום נגד המשיבים 1 ו-2

עמוד 1

על פי עובדות כתב האישום, הפעילה המשטרה סוכן משטרה על מנת לחשוף מעורבים בעבירות של סחר בנשק וסחר בסמים ולבצע עסקאות של רכישת סם ונשק.

בין הסוכן המשטרה לבין המשיב 1, קיימת היכרות מוקדמת, במסגרתה רכש הסוכן מהמשיב 1 סמים בהזדמנויות שונות.

העובדות באישום הראשון מתייחסות לשני המשיבים 1 ו-2

הסוכן המשטרה התעניין אצל המשיב 1, אם הוא יכול להשיג עבורו סם מסוג "קריסטל", נערכו מס' שיחות, סוכמו פרטי העסקה לפיה ירכוש הסוכן המשטרה מהמשיב 1 כ-5 גרם סם מסוג "קריסטל". העסקה תבצע בביתו של המשיב 1.

הפגישה לא יצאה לפועל. בשיחה נוספת הודיע המשיב 1 כי איננו יכול להשיג סם מסוג "קריסטל" וסוכם על ביצוע עסקה בסם מסוג "חשיש". נקבע מקום מפגש, ב"כביש המנהרות" בנצרת. הסוכן המשטרה הגיע למקום המפגש שם המתינו לו שני המשיבים. הסוכן המשטרה הצטרף אליהם לרכב בו נהג המשיב 1. משם הגיעו לכיכר ליד יפיע. המשיב 2 ירד מהרכב וחזר כעבור מס' דקות. כשחזר, מסר המשיב 2 לסוכן המשטרה שקית ובתוכה סם מסוג "חשיש" במשקל של 15.48 גרם נטו. הסוכן שילם למשיב 1 תמורת הסם סך של 1,400 ₪ במזומן.

בגין אישום זה יוחסו למשיבים עבירות של: **סחר בסמים** - עבירה לפי סעיף 13 ו-19 א' לפקודת הסמים, **החזקת סם שלא לצריכה עצמית** - עבירה לפי סעיף 7(א)(ג) לפקודת הסמים. למשיב 1 יוחסה גם עבירה של **עסקה אחרת בסם מסוכן**, לפי סעיף 13 ו-19 א' לפקודה.

האישום השני מיוחס למשיב 1 יחד עם המשיבים 3 ו-4. (איננו מיוחס למשיב 2).

במהלך אחת מהשיחות בין המשיב 1 לסוכן המשטרה, הציע המשיב 1 לסוכן לרכוש ממנו נשק מסוג "קרל גוסטב" תמורת 7,000 ₪. הסוכן השיב בחיוב להצעה. נקבע מקום מפגש. הסוכן הגיע לקרבת ביתו של משיב 3, שם פגש את המשיבים 1 ו-3. כולם נכנסו לרכבו של המשיב 1, מסוג סיאט איביזה בצבע ירוק. כשהם בתוך הרכב, מסר הסוכן למשיב 1 סך של 7,000 ₪ במזומן. המשיב 1 ספר את הכסף בנוכחותו, המשיב 3 ירד מהרכב ועזב את המקום למס' דקות וחזר כשהוא נוהג ברכב מסוג מזדה כשברכב ישב גם משיב 4. המשיב 4 ירד מהרכב כשבידו דלי בצבע לבן, הלך לכיוון חדר מדרגות בקרבת מקום. המשיב 1 העביר את הכסף למשיב 3, וזה העביר את הכסף למשיב 4 לאחר שספר את הסכום.

הסוכן ושלושת המשיבים הלכו יחדיו לחדר המדרגות, שם הוציא משיב 3 מתוך הדלי שק ומתוך השק הוציא את הנשק וכן מחסנית, הסביר לסוכן כיצד להפעיל את הנשק, דרך אותו פעמיים והוציא את המחסנית, הסביר כיצד מעבירים מירי "אוטומט" ל"בודד" ומסר את הנשק והמחסנית לסוכן.

בגין עובדות אלה, יוחסו למשיב 1 ולאחרים עבירות של החזקה, נשיאה והובלה של נשק - לפי סעיף 144 (א)+(ה) לחוק העונשים וסחר בנשק - עבירה לפי סעיף 144 (20) לחוק העונשין.

דין

כידוע, בקשה למעצר עד תום ההליכים נבחנת ב-3 שלבים. בשלב הראשון נבחן קיומן של ראיות לכאורה, בשלב השני נבחנת קיומה של עילת מעצר, בהתקיים שני השלבים הראשונים, מגיעים לשלב השלישי, במסגרתו בוחן ביהמ"ש אם ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעי שפגיעתו בחירות הנאשם פחותה (ראה לאחרונה בש"פ 4506/14 מ"י נגד סלימאן אבו גויעד, מיום 3.7.14).

ראיות לכאורה

בדין שנערך ביום 10.4.14, הודיע ב"כ המשיבים כי הוא מסכים לקיומן של ראיות לכאורה בעניינו של המשיב 1. עמדת ב"כ המשיב איננה מסויגת והיא מתייחסת לשני האישומים המיוחסים למשיב 1. גם סחר בנשק וגם סחר בסמים.

נותר לבדוק את הראיות בעניינו של המשיב 2.

בהודעה מיום 23.3.14, מתאר הסוכן המשטרתי את ההתקשרות, השיחות וסיכום העסקה עם משיב 1, את הגעתו למקום המפגש שם המתין המשיב 2 יחד עם המשיב 1, ובהמשך מתאר הסוכן את ביצוע העסקה עם שני המשיבים. הסוכן מציין מפורשות את שמו של "עמראן ואיל" - המשיב 2 (בעמ' 4, שורה 3 להודעה). את השיחה שהתנהלה בינו לבין המשיב 2, ואחרי כן את ירידתו של המשיב 2 מהרכב (שם בשורה 25 ואילך):

" ואיל הלך לכיוון שמאל אל הרכב בחלק האחורי והלך לשתי דקות בערך וחזר לרכב ונכנס לדלת נוסע ליד הנהג ואז ואיל הסתובב אלי ונתן לי ביד שקית ניילון נצמד עוטפת חתיכת חומר שהוא חשיש..."

העדות מפורטת מאוד ומכילה פרטים רבים, כולל תוכן השיחות עם משיב 2.

הרכב בו נסעו המשיבים במהלך ביצוע העסקה ובו נהג המשיב 1, הוא רכב בבעלותו של משיב 2 - מסוג מיצובישי. כך עולה מדוחות העוקבים.

במהלך העסקה היה הסוכן בקשר עם מפעיליו, על גופו הותקן מכשיר הקלטה שתיעד את השיחות (מסמך יד') נערך מעקב טכני (מסמך יג'), המתייחס למשיב 2. הסם שרכש הסוכן הועבר לרמ"ח ימ"ר צפון (מסמך ט"ו). תועדה שיחה טלפונית תוך כדי ביצוע העסקה (דוח פעולה ט"ז). דוח מעקב של השוטרים (מסמך י"ז).

קיימים מזכרים לגבי שרשרת הסם.

אין מחלוקת שרכב המיצובישי בו עשו שימוש שני המשיבים במהלך העסקה הוא בבעלות של משיב 2, כך אישר המשיב 2 בחקירתו. נערך דוח זיהוי תמונות בו זיהה הסוכן את משיב 2.

ניתן לומר כי קיימות ראיות למכביר שיש בהן כדי להוכיח את העובדות המיוחסות לו בכתב האישום.

עילת מעצר

למשיב 1 מיוחסות עבירות בשני האישומים, אישום של סחר בסמים ואישום של סחר בנשק. למשיב 2 מיוחסות העבירות באישום הראשון שעניינן עבירות סמים.

משנמצא כי קיימות ראיות לכאורה לגבי שני המשיבים, נותר לבחון את עילת מעצר.

לגבי שני המשיבים קיימת עילת מעצר סטטוטורית וחזקת מסוכנות הקבועה בסעיפים 21(א)(1)(ב), 21(א)(1)(ג)(2) ו- 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין (סמכויות אכיפת מעצרים) התשנ"ו 1966.

בחינת חלופת מעצר

למשיב 1 הרשעה קודמת בעבירה של ניסיון תקיפה.

למשיב 2 מספר הרשעות קודמות ובכללן עבירות של נשיאה והובלה של נשק שלא כדין, פציעה בנסיבות מחמירות, נהיגה בזמן פסילה. כמו כן, ריצה עונש מאסר של 3 שנים.

למשיב 2 מיוחסת "רק" עבירת הסמים, אולם מדובר באדם שלחובתו הרשעות קודמות משמעותיות המעידות על מסוכנות ניכרת.

בנוגע לחזקת המסוכנות, קיימת מסוכנות גבוהה ומשמשית לגבי שני המשיבים. לגבי המשיב 1, קיימת היכרות מוקדמת בין הסוכן לבינו, לאחר שזה מכר לסוכן המשטרתי סם בהזדמנויות שונות.

הפסיקה קובעת כי בעבירות אלה, בהן קיימת עילת מעצר סטטוטורית, לא ניתן, למעט חריגים, להפיג את המסוכנות הטבועה במבצעי עבירות אלה, באמצעות חלופת מעצר, זאת בשל המסוכנות הרבה לשלום הציבור הנשקפת מהן, וכן בשל העובדה שחלופת מעצר, על פי רוב, אין בכוחה למנוע הישנות של עבירות אלה (בש"פ 4585/14, משה צקבאשווילי נגד מדינת ישראל, בש"פ 5093/13, מחמיד נגד מדינת ישראל, בש"פ 3809/95, מדינת ישראל נגד ג'מאל, בש"פ 708/12, הישאם אבו דעלוק נגד מדינת ישראל).

אין לי כל ספק שבעניינם של שני המשיבים, לא מתקיימים החריגים המאפשרים חלופת מעצר ונראה כי לא תיכון בעניינם

חלופת מעצר שתאיין את המסוכנות.

יש לזכור, ברקע הדברים, כי המשיבים הינם חלק מחבורה גדולה יותר, כפי שעולה מכתב האישום, שביצעה עבירות חמורות רבות וביניהן עבירות של סחר בסמים ובנשק.

לפיכך, הגעתי למסקנה כי בעניינם של המשיבים לא תיכון חלופת מעצר ולא ניתן לאיין את מסוכנותם ולפיכך, אני מורה על מעצרו של שני המשיבים עד לתום ההליכים.

ניתנה והודעה היום י"ח תמוז תשע"ד, 16/07/2014 במעמד הנוכחים.

יוסף בן-חמו, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני משחרר את עו"ד אבו אחמד מייצוגו של משיב מס' 4.

אני מורה על מינויו של עו"ד חדאד כסניגור למשיב מס' 4 מטעם הסניגוריה הציבורית.

ניתנה והודעה היום י"ח תמוז תשע"ד, 16/07/2014 במעמד הנוכחים.

יוסף בן-חמו, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עמוד 5

לאור העבירות המיוחסות בכתב האישום והנימוקים שבבקשה למעצר עד תום ההליכים ובהמשך להחלטות שניתנו ביחס למשיבים נוספים, במסגרתן התאפשר לי לבחון את הראיות גם באשר למשיב מס' 4 ואכן קיימות ראיות לכאורה לגביו, ובהתחשב בעמדת המשיב ובא-כוחו ומאחר ובעבירות אלה קיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית, אני מורה על מעצרו של המשיב 4 עד תום ההליכים נגדו.

ניתנה והודעה היום י"ח תמוז תשע"ד, 16/07/2014 במעמד הנוכחים.

יוסף בן-חמו , שופט